

N:o 46.

Ank. till Riksd. Kansli den 18 Maj 1874, kl. 2 e. m.

Memorial, i anledning af Kamrarnes skiljaktiga beslut vid behandling af Lag-Utskottets Utlåtande N:o 33, rörande väckt motion om ändring i 23 § af Kongl. Förordningen om kyrkostämma samt kyrkoråd och skolråd den 21 Mars 1862.

Uti oförmälda Utlåtande hade Utskottet, i anledning af Herr *Ivar Månssons* motion om upphörande af kyrkoherdes sjelfskrifvenhet till ordförandeskap i skolråd, hemställt:

»*dels* att Riksdagen ville för sin del besluta, att 23 § i Kongl. förordningen om kyrkostämma samt kyrkoråd och skolråd den 21 Mars 1862 skall erhålla följande förändrade lydelse:

»Kyrkoherden, eller den hans embete förestår, eller ock annan prestman, som han för något tillfälle kan dertill förordna, är i kyrkorådet ordförande.

I den annex- eller kapellförsamling, vid hvilken särskild prestman finnes anställd, skall han föra ordet, när kyrkoherden, eller den, som hans embete förvaltar, ej är i stämman tillstädes.

I skolråd skall jemväl kyrkoherden, eller den hans embete förestår, vara ordförande, derest ej stiftsstyrelsen, på anmälan af kyrkoherden, eller eljest, finner skäl att annan ordförande förordna.

Ledamöter i kyrkorådet äro församlingens kyrkovårdar samt så många i kyrkostämma valde, för gudsfruktan och nit kände män, som församlingen finner lämpligt utse.

Till ledamöter i skolrådet eger församlingen likaledes att å kyrkostämman utse lämpligt antal för nit om skolväsendet kände män.

Skolrådet väljer inom sig vice ordförande.

I så väl kyrkorådet, som skolrådet, må ledamöternes antal likväl, ordföranden inberäknad, icke understiga fem.

Ledamöterne i kyrko- och skolråden väljas för fyra års tid.»

dels ock »att Riksdagen måtte i underdånig skrifvelse anhålla, det Kongl. Maj:t, derest nämnda beslut vinner Kongl. Maj:ts godkännande, täcktes i öfverensstämmelse härmed vidtaga de förändringar i Kongl. stadgan angående folkundervisningen i riket den 18 Juni 1842 och öfriga hit hörande författningar, som till följd af samma beslut blifva erforderliga.»

Enligt Utskottet tillhandakomma protokollsutdrag har Första Kammaren bifallit hvad Utskottet sålunda hemställt; hvaremot Andra Kammaren, med ogillande af Utskottets förslag till förändrad lydelse af ofvan nämnda §, bifallit motionärens förslag enligt hvilket samma § skulle erhålla följande förändrade lydelse:

»Kyrkoherden eller den hans embete förestår, eller ock annan prestman, som han för något tillfälle kan dertill förordna, är i kyrkorådet ordförande.

I den annex- eller kapellförsamling, vid hvilken särskild ständig prestman finnes anställd, skall han föra ordet när kyrkoherden eller den som hans embete förvaltar ej är i stämman tillstädes.

Ledamöter i kyrkorådet äro församlingens kyrkovårdar samt så många i kyrkostämman valde, för gudsfruktan och nit kände män, som församlingen finner lämpligt utse.

Ledamöter i skolrådet äro församlingens kyrkoherde eller den hans embete förestår samt så många i kyrkostämman valde, för nit om skolväsendet kände män, som församlingen finner lämpligt utse.

Skolrådet väljer inom sig ordförande och vice ordförande.

I såväl kyrkorådet som skolrådet må ledamöternes antal, ordföranden inberäknad, icke understiga fem.

Ledamöterne i kyrko- och skolråden väljas för fyra års tid.» Varande af Andra Kammaren bifallet hvad Utskottet till sist hemställt rörande aflåtande till Kongl. Maj:t af underdånig skrifvelse i ämnet.

Jemlikt 63 § i Riksdags-ordningen har det ålegat Utskottet att söka, så vidt möjligt är, sammanjemka de olika meningarne och med förslag derom till Kamrarne inkomma. Men då de ifrågavarande besluten gå i väsendtligen olika riktningar, i det att Första Kammarens afser bibehållande af kyrkoherdes sjelfskrifvenhet till ordförande i skolråd, med det tillägg endast, att stiftsstyrelsen under vissa förutsättningar skulle ega förordna annan ordförande, då deremot Andra Kammarens åsyftar upphäfvande af sjelfskrifvenheten samt ordförandens tillsättande genom val af skolrådet, anser Utskottet

dessa beslut stå i sådant förhållande till hvarandra, att en sammanjemkning deraf icke kan ega rum;

vid hvilket förhållande Riksdagen torde finna den väckta frågan hafva förfallit.

Stockholm den 18 Maj 1874.

På Utskottets vägnar:

Eric Sparre.